

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 1995 *

Asiassa T-586/93,

Petros Kotzonis, Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitean virkamies, Bryssel, edustajanaan asianajajat Olivier Slusny ja Marcel Slusny, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea, asiamiehenään asianajaja Dominique Lagasse, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa vaaditaan kumottavaksi ensinnäkin talous- ja sosiaalikomitean päätös ryhtyä Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun palvelukseenottomenettelyyn paikanhakuilmoituksella nro 62/91 avoimeksi ilmoitetun toimen täyttämiseksi, toiseksi, talous- ja sosiaalikomitean päätös hylätä kantajan hakemus kyseiseen toimeen, sekä kolmanneksi, päätös nimittää B johtajaksi talous- ja sosiaalikomitean sihteeristöön,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf, tuomarit D. P. M. Barrington ja A. Saggio,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.11.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja on työskennellyt 1.7.1991 lähtien taloustarkastajana talous- ja sosiaalikomiteassa (jäljempänä ESC) osastopäällikön (A 3) virassa. Vuodesta 1981 lähtien

31.5.1991 asti hän työskenteli tilintarkastustuomioistuimessa erilaisissa yhteisön varojen valvonta- ja tarkastustehtävissä osastopäällikön (A 3) virassa.

- 2 ESC oli 23.10.1991 julkaistulla paikanhakuilmoituksellaan nro 62/91 ryhtynyt täyttämään ESC:n neuvontatehtäviä hoitavan A-osaston johtajan (A 2) virkaa. Vaatimukset paikanhakuilmoituksessa olivat seuraavat:

”— Loppuunsaatetut korkeakouluopinnot, joista on todisteena tutkintotodistus, tai vastaava ammattikokemus;

— huomattava kokemus merkittävän hallinnollisen yksikön johdosta;

— perusteellinen taloudellisten ongelmien tuntemus;

— jonkin yhteisön kielen perusteellinen taito sekä toisen yhteisön kielen taito. Kolmannen kielen tuntemus on toivottava.”

- 3 Paikanhakuilmoituksessa todettiin, että nimittävä viranomainen (autorité investie du pouvoir de nomination, jäljempänä AIPN) tutkii ensisijaisesti mahdollisuudet täyttää virka ylentämisellä tai siirrolla, mutta muut virkamiehet voivat ilmoittaa aikomuksestaan ottaa osaa sisäiseen kilpailuun, joka tarvittaessa järjestettäisiin palvelukseenhaun myöhemmässä vaiheessa. Lopuksi todettiin, että virkaa voidaan siirtää ESC:n osastojen uudelleenjärjestämisen vuoksi, mikä saattaa tapahtua vuoden 1992 aikana.

4 Paikanhakuilmoituksessa asetetussa määräajassa kolmetoista ESC:n virkamiestä ilmoittautui hakijoiksi. Hakijoihin kuului yksi ESC:n palkkaluokan A 2 virkamies, kymmenen ESC:n palkkaluokan A 3 virkamiestä, joiden joukossa kantaja, sekä kaksi ESC:n palkkaluokan LA 3 virkamiestä, joiden joukossa espanjalainen B, joka oli työskennellyt espanjan kielen käännösyksikön päällikkönä saavuttuaan ESC:n palvelukseen vuonna 1989.

5 ESC:n toimikunta, joka on ESC:n sisäisen säännösten (EYVL 1986 L 354, s. 1, jäljempänä sisäinen säännöstö) 8 artiklan nojalla ESC:n organisaatiosta ja toiminnasta vastaava elin, oli 359. kokouksessaan 26.11.1991 arvioinut avoimeksi ilmoitettuun paikkaan ilmoittautuneita hakijoita. Kahdesta LA 3 palkkaluokan virkamiehen hakemuksesta ja yhdestä sellaisen A 3 palkkaluokan virkamiehen hakemuksesta, jolla ei vielä ollut Euroopan yhteisöjen henkilöstösäännön (jäljempänä henkilöstösääntö) 45 artiklan 1 kohdassa ylentämistä varten vaadittavaa vähintään kahden vuoden virkaikää, pöytäkirjassa todettiin, että nämä hakijat otettaisiin huomioon, mikäli sisäinen kilpailu järjestettäisiin.

6 ESC:n toimikunta päätti 361. kokouksessaan 28.1.1992 ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun palvelukseenottomenettelyyn. Neuvoston annettua ESC:n sisäisen säännösten 57 artiklan mukaisen hyväksymisensä päätökseen, kyseistä paikkaa koskeva palvelukseenhakuilmoitus ESC/62/91 julkaistiin 24.3.1992 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1992 C 73 A, s. 1). ESC:n puheenjohtaja oli kirjeessään 31.3.1992 tiedottanut kantajalle kyseiseen palvelukseenottomenettelyyn ryhtymisestä ja ilmoittanut, että hänen hakemuksensa on ”29 artiklan 2 kohdan tarkoittaman uuden tutkinnan kohteena, jollei kantaja toisin päätä”. Palvelukseenhakuilmoituksessa asetetussa määräajassa satakunta sekä ESC:n palveluksessa että sen ulkopuolella työskentelevää henkilöä ilmoittautui hakijoiksi.

7 Asiakirjoista käy ilmi, että helpottaakseen valintamenettelyä ESC:n toimikunta nimitti kuusijäsenisen ad hoc -toimikunnan, joka totesi ensimmäisen hakemusten

käsittelyn jälkeen, että hakijoista 80 ei täyttänyt palvelukseenhakuilmoituksessa esitettyjä vaatimuksia. Haastateltuaan hakijoita ad hoc -toimikunta valitsi heistä kuusi, joita se piti pätevimpinä. Näiden kuuden esivalinnassa valittujen hakijoiden joukossa olivat kantaja, B sekä V, espanjalainen ESC:n maatalous- ja kalastusosaston päällikkö (A 3). Kantaja totesi huomautuksissaan 2.2.1993, että viimeksi mainittua ”pidettiin hakijana, jolla on suurimmat mahdollisuudet tulla valituksi”.

- 8 ESC:n toimikunta päätti 374. kokouksessaan 23.2.1993 toimitetussa suljetussa lip-puäänestyksessä esittää neuvostolle ESC:n sisäisen säännösten 57 artiklan mukaisesti B:n nimittämistä avoimeen virkaan. ESC:n puheenjohtaja välitti tämän ehdotuksen neuvostolle 25.2.1993 päivätyssä kirjeessään. Tämän jälkeen ESC:n pääsihteeri ilmoitti muille hakijoille 1.3.1993 päivätyssä kirjeessään, että heidän hakemuksensa eivät olleet menestyneet.
- 9 Neuvoston puheenjohtajan päätöksellä 10.5.1993 B ylennettiin palkkaluokkaan A 2 ja nimitettiin johtajaksi ESC:n pääsihteeristöön 1.5.1993 alkaen. Neuvoston puheenjohtaja muutti tätä päätöstä 30.6.1993 tekemällään päätöksellä, jolla B:n nimitys johtajaksi ESC:n pääsihteeristöön siirrettiin alkavaksi 1.6.1993.
- 10 Sillä välin kantaja oli 25.5.1993 esimiehensä välityksellä esittänyt asiakirjan ”Valitus talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan nojalla”, jossa hän vetosi henkilöstösäännön 7, 25, 27, 29 ja 45 artiklan rikkomiseen. ESC ei vastannut tähän kirjelmään henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan määräämässä neljän kuukauden määräajassa.

Oikeudenkäyntimenettely

- 11 Näiden seikkojen perusteella kantaja on nostanut kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.12.1993 jätetyllä kannekirjelmällä.
- 12 Esittelevän tuomarin kertomuksen saatuaan tuomioistuin on päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltävää tutkintaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin pyytänyt asianosaisia vastaamaan kirjallisesti muutamiin kysymyksiin.
- 13 Asianosaisten vaatimukset on kuultu ja he ovat vastanneet suullisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 24.11.1994 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 14 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta
- kumoamaan ESC:n toimikunnan päätöksen, jonka mukaan hänen hakemuksensa ei ollut menestynyt;
  - kumoamaan ESC:n toimikunnan päätöksen ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun palvelukseenottomenettelyyn;
  - kumoamaan päätöksen nimittää B johtajaksi ESC:n sihteeristöön;
  - velvoittamaan vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 ESC vaatii tuomioistuinta

- jättämään kanteen tutkittavaksi ottamatta tai ainakin toteamaan sen perustettomaksi;
- tämän vuoksi hylkäämään kanteen ja määräämään oikeudenkäyntikuluista.

Tutkittavaksi ottaminen*Asianosaisten perustelut*

- 16 ESC:n mielestä kanne on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, koska se perustuu valitukseen, joka itsessään on jätetty tutkimatta. Mielipiteensä tueksi ESC esittää ensiksi, että 25.5.1993 esitetty asiakirja, joka oli otsikoitu valitukseksi, ei sisältänyt mitään vaatimuksia eikä sitä ollut osoitettu mitään tiettyä päätöstä vastaan vaan ainoastaan talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan.
- 17 Toiseksi, ESC esittää, että siltä osin kuin kyseinen asiakirja perustuu henkilötösäännön 29 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, se on esitetty selvästi henkilötösäännön 90 artiklan 2 kohdassa asetetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen.
- 18 Kantaja kiistää sen, ettei hänen valituksensa olisi ollut selkeä, ja korostaa, että se on nimenomaan pitänyt esittää ESC-toimielintä vastaan.

- 19 Kantaja katsoo, että hänellä oli oikeus esittää valituksensa, sikäli kuin se perustuu henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, kolmen kuukauden määräajassa alkaen ilmoituksesta, jossa todettiin päätös hylätä hänen hakemuksensa, eli 2.3.1993 lukien, jolloin hän sai 1.3.1993 päivätyn ESC:n pääsihteerin kirjeen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

- 20 Aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että on syytä tutkia ESC:n esittämää ensimmäistä perustetta olla ottamatta asiaa tutkittavaksi, eli että asiakirja ”Valitus talous- ja sosiaalikomiteaa vastaan henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan nojalla” ei olisi ollut kyseisen säännöksen mukainen valitus ja että edellytys, jonka mukaan tavanomainen hallintovalitustie tulisi käyttää ennen kanteen nostamista, ei ollut täyttynyt.

- 21 On otettava huomioon, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kirjeen tai huomautuksen tarkka määrittely kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan eikä riipu asianosaisten tahdosta. Yhtä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valituksena pidetään kirjelmää, jossa virkamies vaatimatta nimenomaisesti kyseessä olevan päätöksen peruuttamista tavoittelee epäkohdan korjaamista sovinnolla tai myös kirjelmää, jossa ilmaistaan selvästi kantajan tahto asettaa hänelle epäedullinen päätös kyseenalaiseksi (ks. esimerkiksi asia T-115/91 Hogan v. parlamentti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15.7.1993, Kok. 1993, s. II-895, 36 kohta).

- 22 Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että henkilöstösäännön 90 artiklan 3 kohdan mukaisessa järjestyksessä esimiehen välityksellä toimitetun asiakirjan otsikosta itsestään käy ilmi, että kyseessä on henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus.

- 23 Lisäksi tämän asiakirjan sisällöstä ilmenee, että kantaja asettaa kyseenalaiseksi päätöksen, jolla B on nimitetty johtajaksi ESC:n pääsihteeristöön, ja päätöksen, jolla hänen hakemuksensa on hylätty. Kantaja tähdentää, että nämä päätökset on tehty henkilöstösäännön 7, 25, 27, 29 ja 45 artiklan vastaisesti, mistä ei voi päätyä muuhun käsitykseen kuin että kantaja, vaikkei sitä olekaan nimenomaisesti esittänyt, vaatii näiden päätösten peruuttamista.
- 24 Koska kantajan 25.5.1993 esittämässä asiakirjassa viitatus päätökset ovat hänelle epäedullisia ja vaikuttavat suoraan tai välillisesti kantajan oikeudellisiin olosuhteisiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteama, että kyseisen asiakirjan on kantajan käsityksen mukaisesti katsottava olevan henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus.
- 25 Mitä tulee toiseen ESC:n esittämään perusteeseen olla ottamatta asiaa tutkittavaksi, jonka mukaan valitus oli esitetty henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdassa asetetun määräajan jälkeen, on otettava huomioon, että tämä säännös koskee ainoastaan sitä osaa valituksesta, joka perustuu henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, kuten ESC on itsekin todennut. Tarvitsematta tämän valituksen yhteydessä tutkia, onko se esitetty myöhässä siltä osin kuin siinä väitetään 29 artiklan 1 kohtaa rikotun, on syytä todeta, että tällainen osittainen myöhästyminen ei missään tapauksessa aiheuttaisi koko kanteen jättämistä tutkittavaksi ottamatta.

Niiden vaatimusten tutkittavaksi ottaminen, joissa vaaditaan kumoamaan päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn

- 26 ESC vaatii, että kanteen on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee ESC:n toimikunnan 28.1.1992 tekemää päätöstä ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, koska kantaja on jättänyt tekemättä ajoissa valituksen tätä päätöstä vastaan.

- 27 Kantaja toteaa, että sinä ajankohtana hänellä ei ollut tarvetta tehdä valitusta tätä päätöstä vastaan.
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vain sellaiset säännökset tai päätökset voivat olla kumoamiskanteen kohteena, jotka ovat sellaisten oikeudellisten pakottavien seurausten aiheuttajia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi kantajan etuihin muuttamalla selvästi hänen oikeudellisia olosuhteitaan (ks. asia T-6/93 Pérez Jiménez v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.6.1994, Kok. H. 1994 s. II-497, 34 kohta).
- 29 Lisäksi täytyy muistaa, että virkamiesten nostamissa kanteissa päätöstä valmistelevat toimenpiteet eivät voi olla henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja epäedullisia päätöksiä eikä niitä voi asettaa kyseenalaiseksi muuten kuin lisävaatimuksena sellaisen kanteen yhteydessä, jossa voidaan vaatia päätöksen kumoamista (viimeksi näin edellä mainitussa tuomiossa Pérez Jiménez v. komissio).
- 30 Tässä tapauksessa päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ei sulkenut kantajaa pois tästä menettelystä, koska pääsihteeri oli ilmoittanut hänelle kirjeessään 31.3.1992, että hänen hakemuksensa otettaisiin huomioon, eikä päätös siten vaikuttanut välittömästi kantajan oikeudellisiin olosuhteisiin. Tästä seuraa, että kantaja ei tässä vaiheessa ollut velvollinen valittamaan kyseisestä päätöksestä.
- 31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösäännön 90 ja 91 artiklan määräykset kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä ovat pakottavia ja yhteisöjen tuomioistuin voi näin ollen tutkia ne viran puolesta (ks. esim. asia T-34/91 Whitehead v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 11.5.1992, Kok. 1992 s. II-1723 sekä asia T-130/89 B v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.12.1990, Kok. 1990 s. II-761). Vaikka ESC ei ole tässä tapauksessa esittänyt perustetta jättää kanne tutkimatta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vaatimus kumota päätös henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn

ryhtymisestä on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, koska vaatimus kohdistuu valmistelevaan toimenpiteeseen, joka ei aiheuta haittaa kantajalle (ks. samoin tuomio edellä mainitussa asiassa B v. komissio).

- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että tämän vaatimuksen jättäminen tutkittavaksi ottamatta ei estä kantajaa esittämästä niiden vaatimusten tueksi, jotka koskevat päätöksiä, jotka voidaan kumota, että päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn on sääntöjen vastainen.

Pääasia

- 33 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi perustetta, nimittäin henkilöstösäännön 29 artiklan rikkomisen, hakijoiden vertailemiseksi tarvittavan arvioinnin järjestämisvelvollisuuden laiminlyönnin, harkintavallan väärinkäytön tai virheellisen menettelyn ja henkilöstösäännön 7 ja 27 artiklan rikkomisen, henkilöstösäännön 45 artiklan rikkomisen sekä henkilöstösäännön 25 artiklan rikkomisen.

Henkilöstösäännön 29 artiklan rikkominen

- 34 Perusteen pääsisältö kantajan mukaan on, että ESC:n olisi pitänyt välttämättä noudattaa henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdassa lueteltuja eri menettelytapoja, että palvelukseenhakuilmoitus oli sääntöjen vastainen siltä osin kuin sitä ei ollut laadittu yhtäpitäväksi paikanhakuilmoituksen kanssa ja että päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ei ollut perusteltu.

- 35 ESC vastustaa tämän palvelukseenhakuilmoituksen sääntöjenvastaisuutta koskevan perusteen tutkimista sillä perusteella, että kantajalla ei ole oikeussuojan tarvetta vedota siihen. Lisäksi ESC esittää, että kantajan olisi tullut joka tapauksessa valittaa palvelukseenhakuilmoituksesta kolmen kuukauden määräajassa laskettuna ilmoituksen julkaisemisesta.
- 36 Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi tutkia heti alkuun tämän perusteen.

Asianosaisten perustelut

- 37 Kantaja esittää, että henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdassa lueteltuja eri menettelytapoja olisi pitänyt välttämättä noudattaa osoitetussa järjestyksessä, eikä ESC ole noudattanut tätä velvollisuutta.
- 38 Lisäksi kantaja korostaa, että palvelukseenhakuilmoituksessa ei viitattu mihinkään tiettyyn työtehtävään, vaan ainoastaan johtajan viran täyttöön. Sitä vastoin paikanhakuilmoituksessa kuvatut tehtävät liittyivät neuvontatehtäviä hoitavan A-osaston johtajan virkaan. Tässä yhteydessä kantaja korostaa, että B on lopulta nimitetty tiedotusosaston johtajan virkaan, johon sisältyy aivan erilaisia tehtäviä kuin neuvontatehtäviä hoitavan A-osaston johtajan virkaan. Kantaja esittää, että ESC on näin ollen muuttanut itse muotoilemiaan rajoja. Tukeakseen väitettä, jonka mukaan henkilöstösäännön 29 artiklaa on rikottu, kantaja viittaa yhteisöjen tuomioistuimen 7.2.1990 antamaan tuomioon asiassa C-343/87 Culin vastaan komissio (Kok. 1990, s. I-225) sekä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 3.3.1993 antamaan tuomioon ja erityisesti sen 72 kohtaan asiassa T-58/91 Booss ja Fischer vastaan komissio (Kok. 1993 s. II-147).
- 39 Päätöksestä ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn kantaja väittää, että ESC:n toimikunnalla oli jo riittävä määrä ehdokkaita,

joiden joukosta se olisi voinut valita jonkun ylentämällä tai siirtämällä, sillä kolmetoista hakemuksensa jättäneen hakijan joukossa oli yksi johtaja ja kaksitoista osastopäällikköä.

- 40 Nojaten henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan sanamuotoon sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.2.1994 antamaan tuomioon asiassa T-18/92 ja T-68/92 Coussios vastaan komissio (Kok. H. 1994, s. II-171, 58 kohta) ESC kiistää kantajan tulkinnan, jonka mukaan henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdassa lueteltuja eri menettelytapoja olisi pitänyt välttämättä noudattaa osoitetussa järjestyksessä.
- 41 Kantajan syytökseen siitä, että palvelukseenhakuilmoituksessa ei viitattu mihinkään tiettyyn työtehtävään, ESC vastaa, että ilmoitus oli täysin yhtäpitävä paikanhakuilmoituksen kanssa. B:n nimittäminen tiedotusosaston johtajan virkaan on vain seurausta ESC:n organisaation uudelleenjärjestelystä, mistä nimenomaan oli maininta sekä paikanhakuilmoituksessa että palvelukseenhakuilmoituksessa.
- 42 ESC selvittää myös, että ottaen huomioon täytettävän viran korkean tason ja sen, että vain kolmetoista virkamiestä oli lähettänyt hakemuksensa julkaistun paikanhakuilmoituksen perusteella, ESC:n toimikunta oli katsonut, että on välttämätöntä saada maksimimäärä hakijoita, joiden joukossa olisi myös ESC:n ulkopuolelta tulevia hakijoita.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

- 43 On syytä muistaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösäännön 29 artiklassa käytetty termi ”mahdollisuudet” osoittaa selvästi, että AIPN:n ei tar-

vitse välttämättä ryhtyä siinä lueteltuihin toimenpiteisiin, vaan sen tulee jokaisessa tapauksessa tutkia, johtavatko toimet siihen, että mahdollisimman pätevä, kyvykäs ja luotettava henkilö nimitetään (viimeksi näin edellä mainitussa tuomioissa Cousins v. komissio, 98 kohta). Tästä seuraa, että kantajan väite, jonka mukaan ESC:n olisi tullut välttämättä noudattaa henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdassa lueteltuja eri menettelytapoja osoitetussa järjestyksessä, on perusteeton.

- 44 Henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ryhtymisestä tehdyn päätöksen sääntöjenmukaisuutta tutkittaessa tuomioistuimien toteaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AIPN ei ole sidottu kerran ryhtymäänsä valintamenettelyyn, vaan sillä on toimivalta laajentaa työnantajan edun nimissä valintamahdollisuuksiaan (näin viimeksi asiassa T-38/89 Hochbaum v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. II-43, 15 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa, että tässä asiassa kantaja ei ole esittänyt mitään perustetta sille, että henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ryhtymisestä tehtyä päätöstä ei olisi tehty AIPN:n valintamahdollisuuksien laajentamiseksi tai että sen arvio tällaisesta laajentamisen tarpeesta olisi väärä oikeudellisen tai tosiasiallisen virheen vuoksi. Tämän suhteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien korostaa, että ainoastaan se seikka, että kolmetoista hakijaa, joiden joukossa oli yksi johtaja ja kaksitoista osastopäällikköä, oli ilmoittautunut hakijoiksi ylennystä tai siirtoa koskevaan menettelyyn, ei välttämättä tarkoita sitä, että AIPN:llä olisi ollut riittävästi valinnan mahdollisuuksia.

- 45 Mitä tulee palvelukseenhakuilmoituksen laatimiseen, voidaan todeta, että vaikka AIPN:llä onkin laaja harkintavalta hakijoiden hakemusten tutkimisen suhteen, sen tulee käyttää tätä valtaa pysyen itse paikanhakuilmoituksessa määräämissään rajoissa (ks. esimerkiksi edellä mainitut tuomiot Culin v. komissio, 19 kohta sekä Booss ja Fischer v. komissio, 72 kohta). Jos, kuten tässä tapauksessa, AIPN päättää muuttaa sisäisen valintamenettelyn avoimeksi myös ulkopuolisille hakijoille ja päättää samalla, että ne hakijat, jotka ovat ilmoittautuneet sisäiseen valintamenet-

telyyn, otetaan viran puolesta huomioon ulkopuolisille hakijoille avoimessa valintamenettelyssä, on syytä soveltaa samaa yhdenmukaisuuden periaatetta niihin vaatimuksiin, joita edellytetään sekä paikanhakuilmoituksessa että palvelukseenhakuilmoituksessa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, jos toimielinten sallittaisiin muotoilla hakuvaatimuksia menettelyn vaiheesta toiseen, ja etenkin lieventää niitä, toimielimet olisivat vapaita järjestämään tosiasiallisesti ulkopuolisille tarkoitettuja valintamenettelyjä ilman, että niiden tulisi punnita sisäisiä hakijoita (asiat 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 ja 232/87 Van der Stijl ja Cullington v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 28.2.1989, Kok. 1989, s. 511, 52 kohta).

46 Tässä tapauksessa kahden ilmoituksen välillä huomattu ero on kuitenkin vain se, että palvelukseenhakuilmoituksessa ei ole mainintaa siitä, että auki oleva virka on neuvontatehtäviä hoitavan A-osaston johtajan virka. Koska vaadittavat edellytykset ovat edelleen samat, tuomioistuin katsoo, että tällainen eroavaisuus ei vaikuta kovinkaan paljon valintamenettelyn kulkuun tai lopulliseen nimityspäätökseen.

47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa myös sitä, että paikanhakuilmoituksessa mainitaan nimenomaisesti mahdollisuus viran siirtämiseen. Näissä olosuhteissa palvelukseenhakuilmoituksesta poisjätettyä tarkkaa mainintaa uuden johtajan virkatehtävistä ei tule missään tapauksessa pitää paikanhakuilmoituksessa esitettyjen vaatimusten muuttamisena.

48 Tästä seuraa, että mikäli tämä väiteperuste otettaisiin tutkittavaksi, se olisi joka tapauksessa hylättävä.

Hakijoiden vertailemiseksi tarvittavan arvioinnin järjestämisvelvollisuuden laiminlyönti

Asianosaisten perustelut

- 49 Kantaja väittää, että hakijoiden vertailemiseksi tarvittavaa arviointia ei ole järjestetty. Tässä yhteydessä kantaja kiistää ESC:n väitteen siitä, että ESC:n puheenjohtajan 27.1.1993 päivätty kirje, jossa tämä on ilmoittanut ESC:n toimikunnan jäsenille, että he voivat vapaasti tutustua hakemuskirjelmiin ja niihin liittyviin asiakirjoihin sekä lähettänyt heille kaksoiskappaleen alustavaa valintaa varten perustetun ad hoc -toimikunnan valmistelemasta luottamuksellisesta asiakirjasta, vahvistaisi tällaisen vertailevan arvioinnin olemassaolon. Viitaten henkilöstösäännön 45 artiklan tulkintaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 30.1.1992 antamassa tuomiossa asiassa T-25/90 Schönherr vastaan ESC (Kok. 1992, s. II-63) sekä yhteisöjen tuomioistuimen 9.12.1993 antamassa tuomiossa asiassa C-115/92 Parlamentti vastaan Volger (Kok. 1993, s. I-6549) kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että ESC esittäisi mainitut asiakirjat.
- 50 Lopuksi kantaja väittää, että päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn on tehty, vaikka henkilöstösäännön 45 artiklan edellyttämää jo hakemuksensa lähettäneiden hakijoiden henkilökohtaisten asiakirjojen ja arvostelukertomusten edeltävää tutkimista ei ole tapahtunut. Lisäksi B:tä koskevaa arvostelukertomusta ei ollut sillä hetkellä edes olemassa.
- 51 ESC viittaa siihen, että päätös nimittää B avoimeen virkaan oli tehty menettelyssä, jonka kesto nimenomaan osoittaa ESC:n tahdon huolehtia siitä, että hakijoita vertaillaan huolellisesti. Viitattaessaan osaltaan myös edellä mainittuun ESC:n puheenjohtajan 27.1.1993 lähettämään kirjeeseen ESC korostaa tämän kirjeen osoittavan, että mainittujen asiakirjojen kokonaisuutta on jo arvioitu ESC:n toimikunnassa.

- 52 Sitäpaitsi ESC korostaa, että vaikka B:n arvostelukertomusta ei ollut saatavilla tehtäessä päätöstä ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, sillä ei ole merkitystä, koska henkilöstösäännön 45 artikla soveltuu ainoastaan ylentämismenettelyyn.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensiksikin, ettei kantaja ole esittänyt mitään tukeakseen väitettä, jonka mukaan päätös ryhtyä henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn olisi tehty vertailematta ensin jo hakemuksensa lähettäneitä hakijoita, tai että lopullinen päätös B:n nimittämisestä avoimeen virkaan olisi tehty tekemättä tällaista arviointia. Päinvastoin, kuten ESC on esittänyt, asiakirjoista käy ilmi, että ESC:n toimikunnalla on ollut käytettävissään sekä alustavasti valittujen 20 hakijan henkilökohtaiset asiakirjat että alustavaa valintaa varten perustetun ad hoc -toimikunnan kertomus, joka sisälsi tulokset kaikkien henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen avoimeen menettelyyn hakemuksensa lähettäneiden vertailuarvioinnista.
- 54 Tähän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisää, ettei ole syytä määrätä ESC:tä esittämään hakijaryhmän henkilökohtaisia asiakirjoja, sillä niillä ei ole merkitystä tutkittaessa, onko vertailuarviointi asianmukaisesti tehty.
- 55 Lopuksi, ottaen huomioon, että B:n hakemus ei olisi menestynyt ylentämis- tai siirtomenettelyssä, on syytä todeta, ettei siinä vaiheessa hänen arvostelukertomuksensa puuttumisella ESC:n toimikunnan käytöstä ollut voinut olla mitään merkitystä palvelukseenottomenettelyn kulkuun.

56 Tästä seuraa, ettei tämä väiteperuste menesty.

Harkintavallan väärinkäyttö tai virheellinen menettely ja henkilöstösäännön 7 ja 27 artiklan rikkominen

Asianosaisten perustelut

57 Tässä perusteessa on useita osia. Ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että ESC on rikkonut henkilöstösäännön 7 ja 27 artiklaa varatessaan avoimen viran tietyn jäsenvaltion, tässä Espanjan, kansalaiselle. Tässä yhteydessä kantaja viittaa siihen, että tullessaan ESC:n palvelukseen ESC:n entinen puheenjohtaja lupasi, että yksi palkkaluokan A 2 johtajan virka osoitettaisiin espanjalaiselle virkamiehelle. Kantaja jatkaa väittämällä, että tämä puheenjohtajan lupaus on hallinnut koko palvelukseenotomenettelyä ja että menettelyn ainoa tavoite on ollut varmistaa espanjalaisen virkamiehen nimittäminen. Kantaja väittää, että eräs espanjalainen virkamies oli nimenomaisesti todennut lopullisessa äänestyksessä, että ”johtajan virka on varattu espanjalaiselle virkamiehelle, eikä tule kysymykseenkään valita muunmaalaista kuin espanjalaista hakijaa”.

58 Vastauskirjelmässään kantaja lisää, että ESC:n entisen puheenjohtajan johtajan virkaan suunnittelema espanjalainen virkamies oli B. Y. V. Kuitenkaan alustavaa valintaa varten perustettu ad hoc -toimikunta ei ollut hyväksynyt B. Y. V.:n hakemusta. Joka tapauksessa, pitääkseen ESC:n entisen puheenjohtajan lupauksen, ad hoc -toimikunta oli hyväksynyt kuuden parhaan hakijan joukkoon kaksi espanjalaista virkamiestä huolimatta siitä, että he olivat niiden virkauran A 3 virkamiesten joukossa, jotka olivat tulleet palvelukseen viimeksi.

- 59 Kantaja mainitsee niiden todistajien nimet, jotka voivat hänen mukaansa vahvistaa hänen väitteensä. Lisäksi hän viittaa vuosina 1989 ja 1990 käytyyn kirjeenvaihtoon ESC:n ja useiden espanjalaisten henkilöiden välillä, joka hänen mielestään osoittaa, että useat korkea-arvoiset espanjalaiset henkilöt olivat vaikuttaneet asiaan siten, että espanjalaisille virkamiehille saataisiin palkkaluokan A 2 virka.
- 60 Näihin syihin väitteensä perustaen ja viitaten yhteisöjen tuomioistuimen tuomioihin asiassa 15/63 Lassalle vastaan parlamentti, tuomio 4.3.1964 (Kok. 1964, s. 57) ja asiassa 85/82 Schloh vastaan neuvosto, tuomio 30.6.1983 (Kok. 1983, s. 2105) kantaja esittää, että ESC on käyttänyt väärin valtuuksiaan.
- 61 Perusteen toisessa osassa kantaja korostaa, että ad hoc -toimikunta on hoitanut sellaisia tehtäviä ja tehnyt sellaisia päätöksiä, jotka ESC:n sisäisen säännösten mukaisesti kuuluvat neuvostolle. Lisäksi hän väittää, ettei ESC:n toimikunta olisi hallinnut tehtäviä päätöksiä koko nimitysmenettelyn ajan.
- 62 Perusteen kolmannessa osassa kantaja korostaa, ettei B:n nimittämistä avoimeen virkaan ole mitenkään perusteltu ja ettei ESC:n toimikunta ole mitenkään ottanut huomioon kantajan pätevyyttä ja kokemusta verrattuna B:hen. Kantaja väittää, että hän täyttää kaikki paikanhakuilmoituksessa ja palvelukseenhakuilmoituksessa vaadittavat edellytykset ja että hän on kiistämättä pätevämpi kuin B. Tähän kantaja lisää, että B on noin kahdeksan vuotta häntä nuorempi ja että hän oli aikaisemmin diplomaatti. Lisäksi kantaja esittää, ettei B:llä ole perusteellista taloudellisten ongelmien tuntemusta, mikä oli sekä paikanhakuilmoituksen että palvelukseenhakuilmoituksen nimenomaisesti mainitsema edellytys.
- 63 Kantaja kiistää, että ESC:llä olisi ollut oikeus ottaa huomioon se, että virkaa lopulta siirrettäisiin ESC:n osastojen uudelleenjärjestämisen vuoksi, koska sellaista mahdollisuutta ei ollut mainittu palvelukseenhakuilmoituksen espanjankielisessä

versiossa. Muutoinkin kantaja kiistää, että ESC:n osastoja olisi järjestelty uudelleen.

- 64 Neljännessä osassa kantaja väittää, että ESC:n toimikunnan kiistanalainen päätös esittää neuvostolle B:n nimittämistä johtajan virkaan tehtiin, vaikka toimikunnan jäsenet eivät olleet ottaneet huomioon uudelle johtajalle uskottuja tehtäviä.
- 65 Lopulta perusteen viidennessä osassa kantaja väittää, että espanjalainen virkamies olisi nostettu nimitettäväksi käyttämättä selviä ja julkisia valintaperusteita, jonka kantajan mielestä osoittaa se, että neuvosto on ensin ylentänyt B:n kyseiseen johtajan virkaan ja sitten korvannut tämän päätöksen ns. nimittämisellä.
- 66 Mitä tulee ensimmäiseen perusteen osaan, ESC väittää, että kantajan teoria, jonka mukaan B:n nimitys olisi harkintavallan väärinkäyttöä, perustuu puhtaasti kantajan oletuksiin. Varsinkin mitä tulee ESC:n ja useiden espanjalaisten henkilöiden väliseen kirjeenvaihtoon, ESC kiistää, että sitä voitaisiin pitää aiheodisteena tällaiseen vallan väärinkäyttöön.
- 67 ESC:n mukaan kantajan väitteet kumoutuvat myös sillä tosiasialla, että ad hoc -toimikunta ei hyväksynyt B. Y. V:n hakemusta kuuden pätevimpänä pitämänsä hakijan joukkoon, vaikka kantaja väittää, että ESC:n entinen puheenjohtaja olisi päättänyt valita tämän.
- 68 Lopuksi ESC muistuttaa, että tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa joka tapauksessa, että jos vertaileva arviointi osoittaa hakijoiden ansioiden olevan jokseenkin toisiaan vastaavat, AIPN voi käyttää kansallisuutta ensisijaisena valintaperusteena.

ESC väittää, että tämän lisäksi AIPN:llä on suurempi valinnan vapaus valittaessa palkkaluokan A 1 ja A 2 virkamiehiä kuin alemmantasoisia virkamiehiä.

- 69 Mitä tulee toiseen perusteen osaan, ESC väittää, että kyseinen toimikunta vain valmistelee ESC:n toimikunnan neuvotteluja ja kiistää näin ollen, että sille olisi siirretty valtaa, joka kuuluu neuvostolle.
- 70 Mitä tulee kolmanteen perusteen kohtaan, ESC korostaa, että B:n nimityspäätös on tehty useiden hakijoiden vertailevan arvioinnin pohjalta ja että ESC on ottanut huomioon hakijajoukon pätevyyden ja kokemuksen.
- 71 Mitä taas tulee neljänteen perusteen osaan, ESC korostaa, että johtajan viran täytämispäätös on lykätty ESC:n toimikunnan 23.2.1993 pidettävään kokoukseen nimenomaan siksi, että voitaisiin ottaa huomioon uuden organisaatiosuunnitelman vaatimukset.
- 72 Viidennestä perusteen osasta ESC väittää, että neuvosto on päätöksellään 30.6.1993 korjannut virheen, joka sen 10.5.1993 tekemään päätökseen sisältyi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

- 73 Aivan aluksi on syytä muistuttaa, että toisaalta harkintavallan väärinkäytön käsitteellä on tarkka soveltamisala, jolloin vedotaan siihen, että hallinnollinen viran-

omainen on käyttänyt valtaansa toiseen tarkoitukseen kuin mihin se on annettu, ja toisaalta, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, päätöstä pidetään mitättömänä harkintavallan väärinkäytön vuoksi vain, jos se näyttää asiallisten, asiaan kuuluvien ja yhtäpitävien aihetodisteiden nojalla tehdyn siksi, että saavutettaisiin toinen tavoite kuin mihin on tullut pyrkiä (asia T-80/92 Turner v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16.12.1993, Kok. 1993, s. II-1465, 70 kohta).

- 74 Tässä tapauksessa kuitenkin kantajan väitteensä tueksi esittämät aihetodisteet, joiden mukaan B:n nimittäminen olisi tulos harkintavallan väärinkäytöstä, eivät ole asiaankuuluvia.
- 75 Ensiksikin, vaikka oletettaisiin, että ESC:n entinen puheenjohtaja olisi luvannut, että B. Y. V. saisi espanjalaisena virkamiehenä lähitulevaisuudessa palkkaluokan A 2 viran, tällainen lupaus ei olisi voinut sitoa ESC:n toimikunnan käsiä. Tämän lisäksi tuomioistuin toteaa, että B. Y. V.:tä ei ole myöskään valittu ad hoc -toimikunnan esittämien kuuden pätevimmän hakijan joukkoon, mikä osoittaa, että mahdollinen ESC:n entisen puheenjohtajan lupaus ei ole missään tapauksessa vaikuttanut palvelukseenoton kulkuun tai menettelyyn.
- 76 Toiseksi, kantajan viittaama kirjeenvaihto ei sisällä mitään, josta voitaisiin päätellä, että B:n nimityspäätös olisi harkintavallan väärinkäyttöä. Lisäksi kyse on kirjeenvaihdosta, joka on käyty ennen kyseisen menettelyn aloittamista.
- 77 Kolmanneksi, asiakirjojen tutkiminen ei paljasta mitään, minkä perusteella voitaisiin väittää, että ad hoc -toimikunta olisi kantajan väitteen mukaisesti hoitanut sellaisia tehtäviä, jotka ESC:n sisäisen säännösten 57 artiklan mukaisesti kuuluvat neuvostolle. Sitäpaitsi, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, tätä säännöstä on tulkittava niin, ettei se estä ESC:tä jatkamasta nimitysmenettelyä neuvos-

ton ja komission hiljaisella suostumuksella, jos nämä ovat muutoin osallistuneet menettelyn lopettavaan päätöksentekoon (asia 307/85 Gavanas v. ESC, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20.6.1987, Kok. 1987, s. 2435, 17-20 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa myös, että asiakirjoista käy ilmi, että ad hoc-toimikunnalla on vain ESC:n toimikuntaa avustava tehtävä lopullisen päätöksen valmisteluvaiheessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista on, että AIPN voi päätöstensä valmisteluvaiheessa asettaa neuvoa-antavan elimen, jonka kokoonpanosta ja tehtävistä se voi vapaasti päättää (näin viimeksi asiassa T-11/91 Schloh v. neuvosto, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25.2.1992, Kok. 1992, s. II-203, 47 kohta).

78 Neljänneksi kantaja on väittänyt, ettei ESC:n toimikunta olisi ottanut huomioon tehtäviä, joita uuden johtajan tulee hoitaa, vaikka ESC:n toimikunnan 26.1.1993 pitämän kokouksen pöytäkirjasta käy nimenomaisesti ilmi, että toimikunnan lopullinen päätös on siirretty myöhäisempään ajankohtaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon ESC:n osastojen uudelleenjärjestämisen jälkeen uudelle johtajalle tulevat tehtävät. Tämä väite on näin ollen perusteeton. Tähän tuomioistuin toteaa myös, että ESC:n osastojen tammikuun 1992 ja kesäkuun 1993 organisaatiosuunnitelmista käy ilmi, että tällainen uudelleenjärjestely on todella tapahtunut, kuten ESC on todennut. Siitä, ettei tehtävien mahdollisesta siirtämisestä osastojen uudelleenjärjestämisen vuoksi ole mainittu espanjankielisessä palvelukseenhakuilmoituksessa, on riittävää todeta, että kantajalla ei ole oikeussuojan tarvetta valittaa tästä puutteesta. Kreikkalaiselle kantajalle, joka on jättänyt hakemuksensa aikaisemman paikanhakuilmoituksen perusteella, ei ole nimittäin aiheutunut tästä minkäänlaista henkilökohtaista haittaa eikä hän täten voi esittää asiaan kuuluvia väitteitä (ks. samoin asiassa Schloh v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen edellä viitattu tuomio 30.6.1983, 14 kohta sekä asia T-3/92 Latham v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 9.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-83, 53 kohta).

79 Viidenneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei mikään anna aihetta epäillä, että neuvoston 10.5.1993 tehtyä päätöstä muuttavalla 30.6.1993 tehdyllä päätöksellä, jossa ylentämisen sijasta nimitetään B palkkaluokan A 2 johtajan virkaan, ei ole ollut muuta tarkoitusta kuin korjata kirjoitusvirhe, kuten ESC on väittänyt.

- 80 Tässä perustelujen vaiheessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tutkittava kantajan väitteet vaatimuksista, joita palvelukseenhakuilmoituksessa edellytetään.
- 81 Ottaen huomioon, että täytettävä virka oli palkkaluokan A 2 virka, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AIPN:llä on laaja harkintavalta tällaisen vastuullisen viran hakijoiden ansioiden vertailemisessa ja osaston tarpeiden arvioimisessa. Tuomioistuimen valvonnan on siis rajoitettava siihen, onko hallinto pysynyt kohtuullisissa rajoissa ottaen huomioon sen harkinnan perustana olleet seikat, onko sen menettely ollut asianmukainen ja onko se käyttänyt valtaansa ilmeisen väärin tai sellaisiin tavoitteisiin pyrkimiseksi, joita varten valtaa ei ole sille annettu (ks. esimerkiksi asia T-20/89 Moritz v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 13.12.1990, Kok. 1990, s. II-769, 29 kohta).
- 82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa kuitenkin, että AIPN:n tulee hakijoiden ansioita verratessaan perustaa päätöksensä jokaisen sellaisen hakijan ansioiden kokonaisharkintaan, joka täyttää vaadittavat edellytykset suhteessa täytettävään virkaan toivottaviin edellytyksiin. Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että ESC:n toimikunnalla oli oikeus ottaa huomioon muutokset, joita ESC:n osastojen uudelleenjärjestely voisi aiheuttaa uuden johtajan tehtäviin etenkin, kun tällaisen uudelleenjärjestelyn mahdollisuus oli mainittu sekä paikanhakuilmoituksessa että palvelukseenhakuilmoituksessa.
- 83 Tutkittuaan nämä periaatteet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei asiakirjoista ilmene mitään, mikä antaisi aiheutta todeta, että hakijoiden ansioiden arvioinnissa on tapahtunut oikeudellinen tai tosiasiallinen virhe.
- 84 Mitä tulee siihen, onko B:llä ”perusteellinen taloudellisten ongelmien tuntemus” niin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymyksen ESC:n vastauksena toimittamista asiapapereista ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että ESC:n toimikunnan harkintaa, jonka mukaan B on opin-

tojensa aikana ja ammatissa toimiessaan saavuttanut vaadittavat tiedot, ei ole pidettävä vääranä oikeudellisen tai tosiasiallisen virheen vuoksi.

- 85 Tutkittuaan edellä esitettyjen olosuhteiden ja huomioiden kokonaisuutta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja ei ole esittänyt tuomioistuimelle mitään asiallista tai asiaan kuuluvaa aihetodistetta vastaajan harkintavallan väärinkäytöstä. Näin ollen tuomioistuin harkitsee oikeaksi olla kuulematta kantajan nimeämiä todistajia.
- 86 Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että kuten ESC on esittänyt, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AIPN voi käyttää kansallisuutta ensisijaisena valintaperusteena säilyttääkseen tai toteuttaakseen maantieteellisen tasapuolisuuden, jos hakijoiden vertaileva arviointi osoittaa, että kahden tai useamman hakijan ansiot ovat jokseenkin toisiaan vastaavat (ks. erityisesti edellä mainittu yhteisöjen tuomioistuimen 30.6.1983 antama tuomio Schloh v. neuvosto, 26 kohta). Tästä syystä tuomioistuin toteaa lisäksi, että kantajan nimeämien todistajien kuuleminen on joka tapauksessa tarpeetonta.
- 87 Tämä peruste tulee näin ollen hylätä.

Henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdan rikkominen

Asianosaisten perustelut

- 88 Kantaja esittää, että henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohtaa on rikottu, sillä tämän artiklan säännöksistä seuraa, että B ei olisi voinut siirtyä lingvistin ura-alueelta

A-kategoriaan muuten kuin kilpailun kautta ja ettei tässä tapauksessa ole järjestetty kilpailua. Hän lisää, että 21 päivänä joulukuuta 1992 annettu yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöä ja muihin yhteisöjen työntekijöihin sovellettavia sääntöjä muuttava neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 (EYVL L 404, s. 1, jäljempänä asetus N:o 3947/92) sisältää tosin sääntöjä, joiden nojalla voidaan poiketa henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdan määräyksistä, mutta tapahtumien ajankohtana ESC ei ollut vielä antanut mitään sääntöjä asetuksen soveltamiseksi.

99 ESC:n väitteestä, jonka mukaan henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohtaa ei voida soveltaa henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn, kantaja väittää, että virkamiesten urakehitystä koskevia yleisiä sääntöjä, niiden joukossa myös henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohtaa, on noudatettava yhtä lailla tällaisessa menettelyssä.

99 ESC:n mukaan henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohta ei sovellu henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen palvelukseenottomenettelyyn. Tämän menettelyn erityisenä tarkoituksena on nimittäin laajentaa AIPN:n valintamahdollisuuksia suurimpaan mahdolliseen määrään. Koska käytetty menettely on ollut avoin ulkopuolisille hakijoille, sen on täytynyt vastaavasti olla avoin muulla virkauralla oleville sisäisille hakijoille.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

99 Aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdan mukaan ”virkamiehen siirtyminen ura-alueelta tai kategoriasta toiselle ura-alueelle tai ylempään kategoriaan on mahdollista vain kilpailun kautta”. Tässä yhteydessä tuomioistuin korostaa, että asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 lisätyt saman artiklan 3 ja 4 kohdat, joiden nojalla on mahdollista poiketa 2 kohdan määräyksistä, eivät lainkaan sovellu tähän tapaukseen.

92 Mitä tulee henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdan tulkintaan, yhteisöjen tuomioistuimien on 5.12.1974 antamassaan tuomiossa asiassa 176/73, Van Belle vastaan neuvosto (Kok. 1974, s. 1361) katsonut, että tämä artikla on perussääntö, joka on yhteydessä yhteisön virkamiesuran järjestämiseen eri kategorioihin, joissa tarvitaan erilaisia edellytyksiä, ja että henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohtaa on tulkittava suppeasti sen erityisen luonteen vuoksi eikä sitä pidä verrata 45 artiklan 2 kohdassa muotoiltuun yleiseen ja ehdottomaan normiin. On syytä muistaa, että mainittu tuomio koski aikaisemmin palkkaluokkaan B 1 luokitellun virkamiehen nimittämistä palkkaluokan A 6 virkaan. Vastaajana olleen toimielimen mukaan tämä nimitys oli seurannut henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa mainittua menettelyä ja tällainen menettely voidaan hyväksyä poikkeuksellisissa tapauksissa, jos virka edellyttää erityisiä ominaisuuksia. Yhteisöjen tuomioistuin kumosi nimityksen päädyttyään siihen, että henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdan mukaan siirtyminen ylempään kategoriaan on mahdollista vain kilpailun kautta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että tätä oikeuskäytäntöä on syytä tutkia uudelleen.

93 Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa ensiksikin, että tavanomaisia menettelyjä yhteisöjen toimielinten vapaana olevien paikkojen täyttämiseen ovat henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdan mukaan ylentäminen, siirtäminen, toimielimen sisäisen kilpailun järjestäminen sekä virkamiesten siirtäminen muusta yhteisön toimielimestä. Tästä artiklan kohdasta seuraa myös, että jokaisessa tapauksessa täytyy ensin tutkia, johtavatko edellä mainitut menettelyt pätevimmän, kyvykkäimmän ja luotettavimman henkilön nimitykseen, ja vasta tämän jälkeen AIPN voi käynnistää kilpailumenettelyn hakemusten perusteella, kokeiden perusteella tai hakemusten ja kokeiden perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tähän, että koska henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohdassa määrätään siirtymisen ura-alueelta tai kategoriasta toiselle ura-alueelle tai ylempään kategoriaan olevan mahdollista vain kilpailun kautta, siinä samalla estetään tällainen siirtyminen keinoilla, jotka henkilöstösäännön 29 artiklan 1 kohdassa mainitaan avoimen paikan täyttämiseksi.

94 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa toiseksi, että henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaan ”nimittävä viranomainen voi ryhtyä muuhun palve-

lukseenottomenettelyyn kuin kilpailuun virkamiesten ottamiseksi palvelukseen palkkaluokkiin A 1 ja A 2”. Tästä seuraa, että henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaisella menettelyllä voidaan tässä tapauksessa korvata kilpailu. Hyvän hallintotavan periaatteen mukaan toimielinten on kuitenkin ennen henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn ryhtymistään jokaisessa tapauksessa tutkittava, johtavatko tämän artiklan 1 kohdassa luetellut menettelyt pätevimmän, kyvykkäimmän ja luotettavimman henkilön nimitykseen.

- 95 Kolmanneksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että henkilöstösäännön 28 artiklan d kohdasta seuraa, että AIPN voi sallia myös sellaisten yhteisön toimielinten ulkopuolelta tulevien hakijoiden osallistuvan henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn, jotka eivät täyttäisi kilpailun asettamia vaatimuksia. Tuomioistuin katsoo, että 29 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on antaa tarvittaessa AIPN:lle varaa valita mahdollisimman suuresta huomioon otettavasta hakijamäärästä otettaessa palvelukseen palkkaluokan A 1 ja A 2 virkamiehiä, tai poikkeuksellisissa tapauksissa täytettäessä avointa paikkaa, jos se edellyttää erityisiä ominaisuuksia.
- 96 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että niin yhteisöjen tuomioistuin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinkin ovat viimeaikaisessa oikeuskäytännössään katsoneet, että siirtyminen ura-alueelta tai kategoriasta toiselle ura-alueelle tai ylempään kategoriaan on mahdollista vain kilpailun kautta (asia 269/84 ja 292/84 Fabbro ym. v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.1986, Kok. 1986, s. 2983; asia 279/85 Misset v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9.7.1987, Kok. 1987, s. 3187 sekä asia T-50/91 De Persio v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 9.10.1992, Kok. 1992, s. II-2365). Näissä tapauksissa ei ole kuitenkaan otettu kantaa siihen, onko siirtyminen ura-alueelta tai kategoriasta toiselle ura-alueelle tai ylempään kategoriaan mahdollista henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä.
- 97 Näiden perustelujen pohjalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdalla on täten erityinen luonne, ja sitä on tul-

kittava suppeasti, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo edellä mainitussa tuomiossaan Van Belle vastaan komissio todennut. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että tällainen suppea tulkinta liittyy vain edellytyksiin, joiden tulee täyttyä, jotta AIPN voi turvautua tämän säännöksen mukaiseen menettelyyn. Sitä vastoin jos nämä edellytykset täyttyvät, kaikkalainen tässä menettelyssä huomioon otettavien hakijoiden rajoittaminen loukkaa edellä todettua säännöksen tarkoitusta.

98 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa täten, että kokonaisuudessaan luetuna 29 artiklaa on tulkittava siten, että sen 2 kohdan mukainen poikkeuksellinen menettely korvaa joka suhteessa kilpailumenettelyn, ja tähän menettelyyn ryhtyminen ei voi missään tapauksessa estää AIPN:ää ottamasta huomioon hakijoita, jotka olisivat voineet osallistua kilpailuun. Tästä seuraa, että siirtymisen ura-alueelta toiselle tai kategoriasta toiseen kategoriaan kilpailun kautta sallivaa henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että tällainen siirtyminen on yhtä lailla mahdollista, kun AIPN on asianmukaisesti korvannut kilpailumenettelyyn ryhtymisen aloittamalla henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaisen vaihtoehtoisen menettelyn.

99 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että mikäli henkilöstösäännön 45 artiklan 2 kohtaa tulkittaisiin niin, että sen mukaan siirtyminen ura-alueelta tai kategoriasta toiselle ura-alueelle tai ylempään kategoriaan olisi kielletty henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn kautta, henkilöstösääntö suosisi ulkopuolelta tulevia hakijoita toimielinten virkamiesten kustannuksella. Tällainen huonompaan asemaan asettaminen loukkaisi niitä periaatteita, jonka varaan henkilöstösäännön 29 artikla rakentuu, koska artiklan 1 kohdassa tähdennetään yleisellä tasolla niiden hakijoiden etusijalle asettamista, joilla jo on virkamielen asema.

100 Tästä seuraa, että myös tämä peruste tulee hylätä.

Henkilöstösäännön 25 artiklan rikkominen

Asianosaisten perustelut

101 Kantajan mukaan henkilöstösäännön 25 artiklaa on rikottu, koska ESC:n pääsihteerin 1.3.1993 lähettämässä kirjeessä kantajan hakemuksen hylkäämistä ei ole perusteltu.

102 ESC väittää, että ainoa muodollinen päätös oli nimittää B avoimeen paikkaan. Täten ESC kiistää, että henkilöstösäännön 25 artiklaa olisi rikottu jättämällä perustelematta kirje, jossa ilmoitetaan, ettei kantajan hakemus ole menestynyt. ESC korostaa, että henkilöstösäännön 25 artikla ei sovellu kuin päätöksiin, joissa loukataan virkamiesten oikeuksia, ja että oikeus tulla nimitetyksi henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä ei kuulu niihin.

103 Lopuksi, viitaten yhteisöjen tuomioistuimen 6.7.1993 antamaan tuomioon henkilöstöasiassa C-242/90 Komissio v. Albani ja muut (Kok. 1993, s. I-3839) ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainittuun tuomioon asiassa Coussios vastaan komissio, ESC esittää, että B:n kyseiseen virkaan nimittämisen kumoaminen olisi joka tapauksessa suhteeton rangaistus tehdystä virheestä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi

104 Ensiksikin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että ESC:n pääsihteerin 1.3.1993 päivätyssä kirjeessä, jolla kantajalle on ilmoitettu hänen hakemuksensa hylkäämisestä, ei ole viitattu mihinkään syyhyn. Tuomioistuin toteaa myös, että kantaja ei ole saanut minkäänlaista perustelua hakemuksensa hylkäämiseen ennen

kuin hän on nostanut kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sillä laiminlyönti vastata hänen valitukseensa on henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan nojalla katsottava hiljaiseksi valituksen hylkäämiseksi.

105 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AIPN:n ei kuitenkaan tarvitse perustella ylennyspäätöksiään niille henkilöille, joita ei ole ylennetty, mutta sitä vastoin AIPN:n on perusteltava päätöksensä, jolla se hylkää henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan mukaisen ylentämättä jätetyn henkilön valituksen, koska tällaisen hylkäyspäätöksen perustelujen oletetaan olevan yhteneviä sen päätöksen perustelujen kanssa, jota vastaan valitus on tehty (ks. esim. edellä mainittu tuomio asiassa Coussios v. komissio, 69 kohta). Tämä oikeuskäytäntö on yhtä hyvin sovellettavissa tapaukseen, jossa nimityspäätös on tehty henkilöstösäännön 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä (samalla tavoin asiassa T-160/89 ja T-161/89 Kalavros v. yhteisöjen tuomioistuin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 13.12.1990, Kok. 1990, s. II-871). Lisäksi, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo edellä mainitussa asiassa Coussios vastaan komissio todennut, nimityspäätöksen perustelun täydellistä laiminlyöntiä ei voida korvata AIPN:n kanteen nostamisen jälkeen antamalla selvityksillä, sillä tässä vaiheessa tällaiset selvitykset eivät enää johda tavoitteeseensa, eli toisaalta antamaan asianosaiselle riittävää selvitystä, jotta hän voisi arvioida hakemuksensa hylkäämisen aiheellisuutta ja harkita kanteen nostamismahdollisuutta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja toisaalta antamaan tälle mahdollisuuden käyttää valvontavaltaansa.

106 Peruste, jonka mukaan hakemuksen hylkäämistä ei ole perusteltu, on näin ollen hyväksyttävä.

107 On kuitenkin syytä tutkia, mitkä ovat tässä tapauksessa kantajan hakemuksen hylkäämispäätöksen perusteluvollisuuden laiminlyönnin seuraukset. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on syytä ottaa huomioon paitsi virheestä kärsivien kantajien edut, myös sellaisten kolmansien henkilöiden edut, joiden hyvää uskoa loukattaisiin hyväksymällä kumoamisvaatimus (viimeksi näin edellä mainitussa

tapauksessa Coussios v. komissio). Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on käsittelyssään kysynyt asianosaisilta, voisivatko nämä mukautua tehdyn virheen toteamiseen, jos tuomioistuin päätyisi lopputulokseen, jonka mukaan vain perustelun laiminlyönti hyväksyttäisiin kanneperusteena.

108 Koska asianosaiset eivät olleet yksimielisiä tällaisesta seuraamuksesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että ottaen huomioon sen täyden toimivallan käsitellä korvausasioita, se voi myös täsmällisen vaatimuksen puuttuessa tuomita vastaajana olevan toimielimen korvaamaan hallinnollisesta virheestä aiheutuneen aineettoman vahingon (ks. erityisesti asia 24/79 Oberthür v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 5.6.1980, Kok. 1980, s. 1743, 14 kohta). Tässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan hakemuksen hylkäävän päätöksen kumoaminen sen perustelemisen laiminlyönnin vuoksi, ja tällöin vastaavasti B:n ESC:n sihteeristöön nimittävän päätöksen kumoaminen olisi suhteeton seuraus tehdystä virheestä, joka loukkaisi suhteettomalla tavalla jälkimmäisen oikeuksia, ja että rahakorvauksen määrääminen on keino, joka parhaiten vastaa sekä kantajan etua että hallinnon tarpeita.

109 Arvioitaessa kärsittyä vahinkoa on syytä todeta, että kantajan on ollut pakko ryhtyä oikeusprosessiin saadakseen perustelun hakemuksensa hylkäämiseen. Arvioidessaan kärsittyä haittaa näillä perusteilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi, että 2000 ecun suuruinen korvaus kantajalle on riittävä (samoin edellä mainitussa asiassa Coussios v. komissio, 108 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

110 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

Kantajan vaatimukset eivät tosin ole menestyneet, mutta koska hänen oli pakko nostaa tämä kanne saadakseen perustelun siihen, miksi hänen hakemuksensa ei ollut menestynyt, tuomioistuin katsoo oikeaksi velvoittaa ESC:n, jonka yksi peruste ei ole menestynyt, korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa ja puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Talous- ja sosiaalikomitea velvoitetaan suorittamaan kantajalle 2000 ecua vahingonkorvauksena hallinnollisesta virheestä.
- 2) Muilta osin kanne hylätään.
- 3) Talous- ja sosiaalikomitea velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja velvoitetaan vastaamaan puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Vesterdorf

Barrington

Saggio

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä maaliskuuta 1995.

Kirjaaja

Toisen jaoston puheenjohtaja

H. Jung

B. Vesterdorf